

**[Industriministeren]**

mer af kommunalbestyrelser og amtsråd kan erhverve sig den forretningsmæssige indsigt, der skal til for at foretage de investeringer, der er hjemlet i loven? Man siger, at tilsynene ingen mulighed har for at erhverve den nødvendige indsigt, men de samme personer har indsigt nok til at kunne investere i selskaberne. Det virker ikke logisk. De kommunale dispositioner, lovforslaget vil tillade, vil netop kunne føre til konkurrenceforvridning, hvis den fornødne forretningsmæssige indsigt ikke er til stede.

Endelig er der spørgsmålet om de fælleskommunale selskaber. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at de lovliggøres med forslaget; det kan der faktisk ikke siges noget som helst om. Der findes ikke i dag noget samlet overblik over de eksisterende fælleskommunale selskaber, bortset fra at jeg efterfølgende er blevet gjort bekendt med, at KL har prøvet at udarbejde en oversigt, men om den er uddybende, er der jo ingen, der ved, og der findes heller ikke en samlet opgørelse over disse selskabers aktiviteter. Forslaget omfatter ikke kommunalt indskud i selskaber, der ikke er stiftet med begrænset ansvar, og fælleskommunale selskaber, som ikke foretager udvikling, salg og eksport med udgangspunkt i kommunal og amtskommunal viden, vil heller ikke være omfattet. Endvidere vil de kommunale organisationers deltagelse i aktieselskaber m.v., f.eks. Tarco A/S, heller ikke være omfattet af forslaget i den foreliggende udformning.

Der skal endvidere peges på, at der i dag kan eksistere lovlige kommunale aktieselskaber, der varetager lovforslagets formål, f.eks. selskaber, der sælger kommunal viden. For disse selskabers vedkommende vil lovforslaget indebære en begrænsning, idet der ikke i dag gælder beløbsmaksimum for kommunale indskud i sådanne selskaber. Her går lovforslaget altså stik imod hensigten.

Som det er fremgået, er lovforslaget ikke acceptabelt for regeringen, men jeg er slet ikke i tvivl om, at regeringen og forslagsstillerne egentlig et langt stykke hen ad vejen deler forslagens intentioner om vækst og udvikling, så jeg vil gerne opfordre til, at vi får en god og saglig drøftelse af forslaget og alle dets konsekvenser under det kommende udvalgsarbejde. Jeg er faktisk sikker på, at det vil blive muligt at opfylde det fælles formål ad en anden vej,

inspireret af nogle af forslagets enkelte elementer.

**Nyrup Rasmussen (S):**

Nu er det jo ikke min lod at kommentere ministerens indlæg her, men bare den lille refleksion, at det i sandhed her i eftermiddag er blevet angstens, restriktionernes, de snærende bånd og bekymringernes dag. Efter at have hørt ministerens indlæg har jeg nærmest indtryk af, at det lovforslag, vi førstebehandler her, skulle være udtryk for den store økonomiske nedtur og uansvarlighed i det danske samfund.

Jeg må sige, at det kan jeg ikke se, og at jeg ligesom hører en stemme, der siger, at det, man i virkeligheden mener, når man taler om konkurrenceforvridning, er, at man ikke ønsker konkurrence på en række områder. Jeg synes, man sammenblander ønskeligheden af konkurrence med angsten for konkurrenceforvridning. Når alle partier her i salen direkte understreger, at naturligvis skal der være konkurrence, må det være hovedbestræbelsen, og jeg mener også, det må være udgangspunktet for vores stillingtagen ved førstebehandlingen af dette forslag.

Jeg synes, forslaget har en række positive sider. Først og fremmest fastlægger det objektive kriterier for, hvad kommunerne må og ikke må, og det er der sandelig et udtalt behov for. Jeg havde gerne set, at der var lidt videre rammer for omfanget af den tilladte økonomiske aktivitet. Jeg kan se problemer med en grænse på 10 mio. kr. i store kommuner, og jeg kan se problemer med en grænse på 1 pct. af skattegrundlaget i de helt små kommuner. Jeg havde gerne set lidt mere fleksible regler, men princippet, det grundlæggende, det enkle og det objektive og det at vælge selskabsformen som en klar juridisk og økonomisk anerkendt enhed er en af forslagens afgørende fordele, så vidt jeg kan se.

Man kunne godt ønske sig, at bemærkningerne til lovforslaget indeholdt nogle mere analyserende betragtninger om nødvendigheden af selskabsformen. Som jeg ser det, er det nødvendigt af 5-6 forskellige grunde. For det første: Det er en velkendt form, og der foreligger en udstrakt retspraksis for den juridiske og økonomiske ansvarsfordeling. Det er den bedste garanti for, at der ikke kommer efterregnin-